

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Λίγο πριν από τον πόλεμο του 1940, κάπου στο Μαρούσι, ζει με τους γονείς της η Ελευθερία, ένα δεκάχρονο κορίτσι, που τα δίδυμα μικρότερα αδέρφια της τη φωνάζουν Λέτρω. Απεχθάνεται το νοικοκυριό και τις «γυναικείες» δουλειές, ενώ τρελαίνεται για ό,τι δεν εγκρίνει ο πατέρας της: Διαβάζει με μανία βιβλία, ανυπομονεί να δει θέατρο, εύχεται κάποτε να μοιάσει στην Αντιγόνη του Σοφοκλή. Στο πάνω πάτωμα του σπιτιού τους ο κύριος Μαρσέλ, ένας Γάλλος που ζει μόνιμα στη Ελλάδα, έχει υπό την προστασία του τον ανιψιό του Μπενουά, ο οποίος γίνεται αχώριστος φίλος των παιδιών. Λιγοστά τα παιχνίδια τους, αλλά αστείρευτη η φαντασία τους. Όλοι μαζί σκαρφίζονται χίλιες δυο ιστορίες που μαγεύουν και τους ίδιους. Και πόσα ακόμα θα σκέφτονταν να κάνουν εάν δεν τους εμπόδιζαν οι μεγάλοι... Οι μεγάλοι και τα παιδιά. Δυο κόσμοι τόσο διαφορετικοί. Ο καθένας κουβαλάει τη δική του αλήθεια. Γι' αυτό άλλωστε και πίσω από μια μωβ ομπρέλα μπορεί να κρύβονται πολλές! (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου).

Το βιβλίο διαβάζεται ευχάριστα. Η αθωότητα της παιδικής ηλικίας, τα παιχνίδια, τα όνειρα, η φαντασία αποτελούν στοιχεία που χαρακτηρίζουν το συγκεκριμένο βιβλίο. Διαβάζοντάς το κανείς, αναπόφευκτα συγκρίνει τον σημερινό τρόπο ζωής των παιδιών με αυτόν που περιγράφεται στο βιβλίο και διαπιστώνει τις τεράστιες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των δύο εποχών. Προτείνεται τόσο για παιδιά κι εφήβους όσο και για ενήλικες, για να φέρουν στο μυαλό τους αναμνήσεις της παιδικής τους ηλικίας.